

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205008
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8718205008.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobkyne Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31335004, proti žalovaným 1/ B. Č., K.. XX.X.XXXX, O. F.Á., S. XX/X, zast. Centrom správnej pomoci Prievidza, 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51876141, 2/ F. S., K.. X.X.XXXX, O. F., E. XX/X, 3/ Q. S., K.. X.X.XXXX, O. F., E. XX/X a 4/ P. Č., K.. XX.X.XXXX, O. F., S. XX/X, v konaní o zaplatenie sumy 9.794,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 3.583,60 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 20.9.2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 80,-- eur splatných vždy do 25. dňa v tom ktorom mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietajú.

III. Žalovaná v 1. rade má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 26 %.

IV. Náhradu trov konania žalovaným v 2., 3. a 4. rade nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 3.10.2018 žiadala, aby súd zaviazal žalovaných k zaplateniu sumy 9.794,03 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 13Csp/53/2018-114 zo dňa 10.7.2019 tak, že zaviazal žalovaných v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 8.491,13 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.455,69 eur od 20.9.2018 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 150,-- eur splatných vždy do 25. dňa v tom ktorom mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do vyrovnania s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh. V časti o zaplatenie úroku vo výške 1.302,90 eur a úroku vo výške 6,59 % ročne zo sumy 7.088,07 eur od 20.9.2018 do zaplatenia, žalobu zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. až 4. rade v rozsahu 72 %.

2. Odvolací súd prejednal vec na základe odvolania podaného žalovanými. Uznesením č. k. 12Co/118/2019-139 zo dňa 7.5.2020 zrušil rozsudok v I. vyhovujúcom výroku a v III. výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie voči II. zamietavému výroku odmietol. V II. výroku teda rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 18.6.2020. V odôvodnení uznesenia odvolací súd konštatoval, že v predmetnej veci nie je sporné, že ide o spotrebiteľský vzťah, pretože zmluva o medziúvere a stavebnom úvere bola síce uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak spĺňa základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv. Ide o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť žalovaných ako spotrebiteľov vychádzajúcich z dôvery v objektívne občianske právo. Odvolací súd sa zaoberal otázkou namietanej

neprijateľnosti zmluvnej podmienky spočívajúcej v poplatku za poskytnutie úveru, ktorý bol žalovaným započítaný ihneď pri poskytnutí medziúveru. Zdôraznil, že samotná formulácia dojednania poplatku za poskytnutie úveru bola v uzavretej zmluve obsiahnutá už pri jej podpise a žalovaní tak nemohli ovplyvniť jej obsah. Z uvedeného sa tak javí, že za týchto okolností nebola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná, ba čo navyiac, ide o zmluvnú podmienku, ktorú žalobca používa aj v iných prípadoch pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľmi, pričom bola konštatovaná aj jej neprijateľnosť. Odvolací súd poukázal na to, že v samotnej zmluve o medziúvere a stavebnom úvere je v článku II uvedený len mechanizmus zaplataenia poplatku za poskytnutie úveru a článok I zmluvy odkazuje pri stanovení výšky poplatku za poskytnutie úveru len na sadzobník poplatkov. Žalovaní pri podpise zmluvy neboli vôbec oboznámení s tým v akej výške budú povinní uhradiť poplatok za poskytnutie úveru. Prostredníctvom uvedeného poplatku si tak žalobca skompenzoval svoje náklady a tieto odpočítal od poskytnutého úveru. Z uvedeného tak vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru napĺňa znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je tak neplatná.

3. Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval nesprávny postup súdu I. inštancie, keď nebola správne posúdená minimálne správnosť výpočtu RPMN, pretože bolo potrebné vychádzať zo sumy už zníženej o príslušný poplatok za poskytnutie úveru a nie zo sumy pred znížením poplatku za poskytnutie úveru. Odvolací súd nevytlúčil, že vzhľadom na túto neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmluve absentovali, resp. boli nesprávne uvedené aj ďalšie zákonom požadované náležitosti spotrebiteľských zmlúv, čo by v zmysle § 11 Zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy mohlo spôsobiť jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Odvolací súd teda uložil súdu I. inštancie opätovne posúdiť, či zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami spĺňa zákonom predpísané náležitosti a v nadväznosti na uvedené zistenia opätovne posúdiť dôvodnosť a výšku nárokov žalobcu.

4. Žalobkyňa uplatnený nárok v žalobe odôvodnila tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzavretá zmluva o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý medziúver vo výške 8.700,-- eur. V zmysle článku II zmluvy o úvere poplatok sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní boli povinní do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky vo výške 6,59 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 47,78 eur a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 3,48 eur, teda spolu mali platiť 51,26 eur. Zároveň sa zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 13,92 eur. Žalobkyňa po pripísaní vkladu na konto sporenia tento v plnej výške preúčtovala na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver prevyšujúcu sumu preúčtovala naspäť na konto stavebného sporenia, pričom sa táto prevyšujúca suma započítala najskôr za poplatok za poistenie a následne ako vklad na stavebné sporenie. Keďže žalovaní porušili dohodnuté zmluvné podmienky a medziúver prestali riadne splácať, listom zo dňa 18.1.2016 žalobkyňa vyzvala žalovaných na doplatenie omeškaných splátok a zároveň ich upozornila, že ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobkyňa bude požadovať splatenie celého zostatku úveru, k čomu žalobkyňa pristúpila dňom 1.3.2016.

5. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobkyňa zúčtovala nasporenú sumu vo výške 261,93 eur tak, že bola táto započítaná na istinu. Taktiež na istinu boli započítané aj vklady žalovaných v celkovej výške 1.350,-- eur, ktoré urobili po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu žalobkyňa namietala argumentáciu žalovaných. Uviedla, že žalovaní síce tvrdia, že zmluva má obsahovať neprijateľné podmienky, bližšie ich však nešpecifikujú. Poukázala na to, že súčasťou vymáhaného nároku nie je žiadna zmluvná pokuta. K predloženým listinným dôkazom uviedla, že platný právny poriadok nestanovuje povinnosť predložiť listinné dôkazy vo forme originálu, resp. úradne overených fotokópií, čo by bolo zvýšené so zvýšenými nákladmi, ktoré by v konečnom dôsledku museli znášať žalovaní. V prípade, ak by súd mal pochybnosti o predložených dôkazoch, môže žalobkyňa predložiť originály. Žalobkyňa uviedla, že suma úveru bola poskytnutá v dvoch platbách, vždy na účet žalovaného v 4. rade. Podľa žalobkyne zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti účinné v čase jej uzatvorenia a argumentáciu žalovaných o chýbajúcich náležitostiach považuje za účelovú.

6. V písomnom vyjadrení z 13.5.2019 namietla, či v prípade zástupcu žalovaných ide o subjekt, ktorý je oprávnený na zastupovanie v konaní. V súvislosti s poskytnutým medziúverom poukázala na to, že sa jedná o špecifický finančný produkt žalobkyne, keď bol medziúver poskytnutý žalovaným na preklopenie obdobia, kým budú splnené podmienky na poskytnutie stavebného úveru. Špecifickosť

uvedeného produktu spočíva aj v participácii zo strany štátu v rámci podpory občanov pri financovaní nadobudnutia nehnuteľností súvisiacich s bývaním a úpravy obydľí obyvateľov. Podpora štátu spočíva vo forme štátnej prémie. Zmluvná úprava žalobkyne je limitovaná právnou úpravou tak, aby došlo ku garantovaniu účelového použitia finančných prostriedkov a aj spôsobu poskytovania finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok. Poplatok za spracovanie medziúveru si žalobca zúčtoval pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bola znížená o výšku tohto poplatku. Nárok žalobcu ako veriteľa na poplatok za spracovanie medziúveru predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle ust. § 499 Obch. zákonníka. Žalobkyňa žalovaným peňažné prostriedky na úhradu tohto poplatku požičala, čím im de facto vyšla v ústrety, aby nemuseli poplatky hradiť z vlastných prostriedkov, pričom akýkoľvek nárok na vrátenie tohto poplatku je už premlčaný. Podľa žalobkyne toto dojednanie nepredstavuje neprijateľnú podmienku ani v zmysle § 53 ods. 4 písm. v/ Obč. zákonníka, pretože poplatkový záväzok bol dohodnutý zmluvou o úvere, žalovaní sa s ním mohli riadne oboznámiť pre uzatvorením zmluvy o úvere a spoplatnená služba - poskytnutie úveru na základe žiadosti žalovaných im bola riadne v zmysle zmluvy dodaná. Pokiaľ žalovaní tvrdili, že úver bol poskytnutý na iný účel ako na bývanie, tak žalobkyňa poukázala na faktúry predložené žalovanými, podľa ktorých malo dôjsť k rekonštrukcii rodinného domu. V súvislosti s námietkou, že zmluva o úvere neobsahuje rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, poukázala na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, najmä na rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/146/2018, v zmysle ktorého eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok. Za neprijateľnú podmienku nepovažuje ani dojednanie o splátke poisťného, pretože výška poisťného bola fixne stanovená v zmysle zmluvy o úvere a výška poskytnutého medziúveru nemala vplyv na výšku mesačnej splátky poisťného. Žalobkyňa bola aj napriek omeškaniu žalovaných povinná uhrádzať poisťné za žalovaných na základe poisťnej zmluvy uzavretej medzi ňou a Allianz - Slovenskou poisťovňou, a. s. Poistenie úveru bolo súčasťou zmluvy o úvere na základe žiadosti žalovaných a tvrdenie zástupcu žalovanej v 1. rade vychádzajúce výlučne z jeho subjektívneho posúdenia, že ide o navýšenie marže žalobkyne je nepreukázané a absolútne absurdné. Čo sa týka poplatkov za vedenie účtu, tieto boli účtované len kým to pripúšťala právna úprava, a to Zákon č. 310/1992 Zb. a po 9.6.2013 už účtované neboli vzhľadom na zmenu právnej úpravy. K námietke, že zmluva o úvere nebola podpísaná oprávnenými osobami, žalobkyňa poukázala na to, že zmluva o úvere bola podpísaná zamestnancami žalobcu, ktorí pri podpise zmluvy postupovali v medziach udeleného poverenia a v spojení so svojim pracovným zaradením a úkonmi, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza v súlade s ust. § 15 Obch. zákonníka. Podpísanie zmluvy sa uskutočnilo aj v súlade s ust. § 27 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Poukázala aj na judikatúru súdov, v zmysle ktorej nárok na úrok z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti je plne legítimny.

7. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 15.6.2020 žalobkyňa konštatovala, že poskytla žalovaným mimoriadny medziúver v celkovej výške 8.700,-- eur a zo zmluvy o úvere vyplýva, že výška poplatku za spracovanie úveru bola zmluvne dohodnutá, rovnako ako aj spôsob jeho úhrady formou započítania pri prvom poukázaní finančných prostriedkov tak, že celková výška poukázaných finančných prostriedkov bude znížená o výšku tohto poplatku. Výška poplatku za spracovanie úveru žiadnym spôsobom neovplyvňovala sumu poskytnutých finančných prostriedkov na základe zmluvy o úvere. Záväzok žalovaných vrátiť žalobcovi poskytnutý medziúver na základe zmluvy o úvere mal byť splnený splátkami a v časti záväzku predstavujúceho poplatok za spracovanie úveru bolo splnenie dohodnuté v zmysle zmluvy o úvere započítaním pohľadávky, ktoré zákon nezakazuje, naopak, predpokladá ako jednu z možností zániku záväzku. Poplatok za spracovanie úveru nie je možné označiť ako podmienku majúcu znaky neprijateľnej podmienky, predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že ide o legítimny nárok žalobcu na tento poplatok v zmysle ust. § 499 Obch. zákonníka. K vznesenej námietke premlčania žalovanými sa žalobkyňa vyjadrila v písomnom podaní doručenom súdu dňa 4.9.2020, v ktorom poprela že by nárok žalobcu mal byť premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Tvrdenie žalovaných je zmatečné a zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by sa právo premlčovalo v dvojročnej subjektívnej lehote. Žalobca si svoj nárok uplatnil v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote.

8. Žalovaní už v odpore proti platobnému rozkazu namietali, že zmluva o stavebnom úvere je spotrebiteľskou zmluvou a obsahuje neprijateľné podmienky, žiadali, aby súd vec prejednal, aby žalobkyňa v konaní osvedčila originálmi dokladov tvrdené skutočnosti. Uviedli, že trovy konania nie sú povinní uhradiť na základe neplatného právneho úkonu, ktorým je právne zastúpenie toho, kto

nie je oprávnený konať. Navyiac sú oslobodení od súdneho poplatku ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva. V písomnom vyjadrení z 10.3.2019 opätovne namietali, že zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a tiež, že je neprípustné, aby si žalobkyňa po zosplatnení, keď žalovaný už stratil výhodu splátok, nárokovala na úrok vo výške 6,59 % ročne, ako aj úrok z omeškania, preto navrhli žalobu zamietnuť.

9. Na pojednávaní splnomocnený zástupca žalovanej v 1. rade poukázal na to, že žalovaným mal byť poskytnutý úver vo výške 8.700,-- eur, v skutočnosti im však bola poskytnutá iba suma 8.570,-- eur, pretože už z poskytnutého úveru si žalobkyňa zaúčtovala poplatok za spracovanie úveru vo výške 130,-- eur. Ide o sumu, ktorá reálne nebola žalovaným dodaná a ide o nezmyselný poplatok. V danom prípade nejde ani o úver poskytnutý na bývanie, ale o spotrebiteľský úver, pretože celá suma poskytnutého úveru bola poukázaná na účet žalovaného v Slovenskej sporiteľni, a. s. a bola použitá na vyplatenie iných úverov, o čom vedela aj žalobkyňa. Splnomocnený zástupca zároveň špecifikoval ktoré náležitosti podľa nej zmluva neobsahuje. Predovšetkým namietol, že zmluva neobsahuje rozpis na splátky a istinu, úroky a poplatky a podľa jeho názoru ani RPMN uvedená v zmluve nezodpovedá skutočnej RPMN. V rámci neprijateľných podmienok namietal poplatok za poistenie, pretože ide o službu, ktorú si žalovaná neobjednávala, nevie ani na čo je poistená a podľa nej ide iba o navýšenie marže žalobkyne. Ďalšou neprijateľnou podmienkou je poplatok za vedenie účtu, a to tak stavebného sporenia, ako aj medziúveru, ktoré sa ani od roku 2013 nemôžu účtovať, ale voči žalovanej sú účtované. Za neprijateľnú podmienku považuje aj dojednanie o poplatkoch za upomienky, ktoré ani nie je uvedený v zmluve, ale iba v sadzobníku poplatkov. Zmluva by teda mala byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov a potom by mali žalobkyňa uhradiť iba sumu 4.035,34 eur, pretože všetky platby, ktoré urobili, mali byť započítané na istinu. Zároveň žiadal, aby žalovaným bola daná možnosť splácania tejto sumy v splátkach po 20,-- eur. Namietol tiež skutočnosť, že za žalobkyňu nebola zmluva podpísaná oprávnenými osobami, pretože v zmysle výpisu z obchodného registra za žalobkyňu môžu konať dvaja štatutárni zástupcovia, a pokiaľ zmluvu podpisovali zamestnanci, malo byť súčasťou zmluvy aj splnomocnenie.

10. Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že so splácaním úveru prestali, pretože v roku 2015 prišla o prácu a taktiež aj jej manžel a v tomto období mali viacero dlhov. Po zosplatnení uhrádzali dlžnú sumu tak, ako mali finančné prostriedky. Potvrdila, že úver použili na iný účel, pretože boli zadĺžení. Už v čase, keď uzatvárali úverovú zmluvu, mala aj iný úver u žalobkyne, čo zamestnanci žalobkyne mohli vedieť, ale nevedeli o tom, že chce tento úver na iný účel, teda na splatenie iných dlhov. Podrobne sa vyjadrila aj k svojim majetkovým pomerom.

11. Žalovaná v 2. rade uviedla, že podľa nej žalobkyňa pýta viac. Potvrdila, že je spoludlžníčkou, pretože úver si brala jej sestra. Uviedla, že t. č. sú aj s manželom obaja nezamestnaní.

12. Žalovaný v 4. rade sa pripojil k výpovedi žalovanej v 1. rade. Uviedol, že mal obdobie, keď sa mu nedarilo a v tom období aj zrušil živnosť. Teraz má opäť živnosť, ale nemá zákazky. Potvrdil, že im nebola poskytnutá celá suma a uviedol, že si mysleli, že majú zaplatiť nejaký poplatok.

13. Na pojednávaní dňa 12.8.2020 žalovaná v 1. rade uviedla, že trvá na bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, preto žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Predložila aj písomné vyjadrenie žalovaných v 1. až 4. rade, v ktorom vzniesli aj námietku premlčania. Žalovaní majú za to, že dňa 1.3.2016 vyhlásil žalobca úver za mimoriadne splatný a týmto dňom začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba podľa ust. § 107 Obč. zákonníka. Dňom 1.3.2018 teda uplynula dvojročná premlčacia doba a ku dňu podania žaloby, t. j. k 3.10.2018, bola pohľadávka žalobcu premlčaná.

14. Z obsahu žaloby, písomných vyjadrení strán, výpovedí žalovaných a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu výpisu z účtu stavebného sporenia, zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere, všeobecných podmienok pre stavebné sporenie, amortizačnej tabuľky, predpokladu na výpočet RPMN, žiadosti o úver s poistením podľa sadzby poistenia typ A, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, žiadosti o úver, zoznamu dokladov účelového použitia, faktúry č. XXXX/XXXX, dokladov o príjmoch a výdavkoch žalovaných, súd zistil nasledovný skutkový stav:

15. Dňa XX.XX.XXXX uzavreli strany zmluvu o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere. Podľa článku I bod 1 zmluvy na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení

poskytne veriteľ dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod č. XXXXXXXX X XX. Presná výška stavebného úveru sa bude rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Stavebný medziúver bol poskytnutý vo výške 8.700,-- eur, pričom celková čiastka medziúveru bola určená v sume 20.427,45 eur. Podľa zmluvy žalovaní boli povinní robiť vklady na účet stavebného sporenia vo výške 13,92 eur, pričom bola dohodnutá výška úrokovej sadzby vkladov 2 % p. a. Splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia bola dohodnutá mesačne vždy k 1. dňu mesiaca. Počet mesačných vkladov na účet stavebného sporenia bol 182. Úroková sadzba medziúveru bola dohodnutá ako fixná na dobu 5 rokov vo výške 6,59 % p. a. RPMN bola vo výške 7,69 %. Po zmene medziúveru na stavebný úver bola dohodnutá úroková sadzba 4,7 % p. a. ako fixná sadzba na celú dobu trvania stavebného úveru. Počas trvania medziúveru mali byť uhrádzané úroky z medziúveru mesačnými splátkami po 47,87 eur a poplatok za poistenie vo výške 3,48 %. Poistenie úveru je obsiahnuté v článku II zmluvy, z ktorého vyplýva, že ide o poistenie pre prípad smrti, pričom dlžník vyhlásením o zdravotnom stave prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba v rizikovom životnom poistení pre prípad smrti na základe poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Alianz - Slovenská poisťovňa, a. s.

16. Vzhľadom k tomu, že žalovaní neuhrádzali dohodnuté splátky, dostali sa do omeškania s plnením dlhu, preto listom zo dňa 18.1.2016, ktorý prevzali všetci žalovaní, ich žalobkyňa upozornila na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, listom z 1.3.2016 žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť celého úveru. V čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala dlžná suma 9.075,69 eur a pozostávala z istiny vo výške 8.438,07 eur, z nezaplatených úrokov za úver vo výške 346,74 eur (výpočet týchto úrokov žalobkyňa vyšpecifikovala v podaní zo 4.4.2019), z nezaplatených poplatkov vo výške 270,-- eur a z nezaplatených poplatkov za poistenie od 10/2015 do 03/2016 vo výške 20,88 eur (6 x 3,48 eur). V tomto konaní si žalobkyňa neuplatňuje nezaplatené poplatky vo výške 270,-- eur.

17. Žalobkyňa si uplatňuje zaplatenie sumy 9.794,03 eur, ktorá pozostáva z istiny 7.088,07 eur, pričom pôvodná istina vo výške 8.438,07 eur bola znížená o vklady vykonané žalovanými spolu vo výške 1.350,-- eur. Okrem toho si žalobkyňa uplatňuje zaplatenie úrokov do zosplatnenia úveru vo výške 346,74 eur a poplatky za poistenie v sume 20,88 eur. V žalovanej sume sú zahrnuté aj kapitalizované úroky z úveru za obdobie od 2.3.2016 do 19.9.2018 vo výške 1.302,90 eur a tiež kapitalizované úroky z omeškania za rovnaké obdobie vo výške 1.035,44 eur. V priebehu konania žalovaní uhradili ešte 4 splátky po 50,-- eur, a to v dňoch 20.10.2018, 23.9.2018, 24.10.2018 a 27.11.2019.

18. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka (účinného od 30.6.2011 do 31.7.2012) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 499 cit. zákona za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20. Podľa § 2 ods. 1 Zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (v znení účinnom od 1.12.2009 do 9.6.2013) stavebným sporením sa rozumie

a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov,
b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

21. Podľa § 7 ods. 3 cit. zákona zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať

a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,

- b) úrokovú sadzbu stavebného úveru,
- c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru,
- d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru,
- e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere,
- f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

22. Podľa § 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom od 1.1.2011 do 30.11.2011) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

25. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 52 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.7.2011 do 29.2.2012) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 9.794,03 eur s príslušenstvom. Po čiastočnom zamietnutí žaloby rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 13Csp/53/2018-114 zo dňa 10.7.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/118/2019-139 zo dňa 7.5.2009, ohľadom sumy 1.302,90 eur z titulu kapitalizovaného úroku z úveru po zosplatení a úroku vo výške 6,59 % ročne zo sumy 7.088,07 eur od 20.9.2018 do zaplatenia, predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 8.491,13 eur a zvyšku príslušenstva.

28. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na základe zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že dňa 29.11.2011 uzavreli uvedenú úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 8.700,-- eur za podmienok tak, ako sú popísané v odsekoch 15 a 16 rozsudku. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení z 13.5.2019 namietla prípustnosť zastúpenia žalovanej v 1. rade. V prejednávanej veci žalovaná v 1. rade udelila plnú moc na zastupovanie občianskemu združeniu - Centru správnej pomoci Prievidza. Z obsahu predložených stanov vyplýva, že združenie je samostatnou právnickou osobou, ktorá môže vo svojom mene nadobúdať práva a povinnosti. Jedným z cieľov činnosti združenia je aj ochrana spotrebiteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná v 1. rade sa dala zastúpiť právnickou osobou založenou na ochranu spotrebiteľa, teda zastupovanie žalovanej v 1. rade je v súlade s ust. § 291 Zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/.

29. Zmluva uzavretá stranami je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, pretože takouto zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade ide o zmluvu o úvere podľa § 497 Obč. zákonníka, ktorá musí spĺňať aj špeciálne podmienky podľa Zák. č. 310/1992 Zb. Žalovaní síce tvrdili, že úver nebol poskytnutý na rekonštrukciu, ale že ho použili na splatenie iných úverov, avšak z obsahu žiadosti doručenej žalobkyni dňa 22.11.2011 vyplýva, že požadujú úver na modernizáciu rodinného

domu a na poskytnutie úveru predložili žalobkyni aj faktúru spoločnosti STAV-ING, spol. s r. o. č. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Aj žalovaná v 1. rade vo výpovedi na pojednávaní dňa 26.4.2019 potvrdila, že zamestnanci žalobkyne nevedeli o ich úmysle. Tieto okolnosti podľa názoru súdu vyvracajú obranu žalovaných a je zrejmé, že ide o úver, na ktorý sa vzťahuje právna úprava cit. zákona. Po preskúmaní zmluvy súd konštatuje, že zmluva obsahuje náležitosti vyplývajúce z ust. § 7 ods. 3 cit. zákona. Vzhľadom k tomu, že tento stavebný úver nebol použitý na nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv nehnuteľností alebo výstavbu nehnuteľností, ale mali byť poskytnuté finančné prostriedky na rekonštrukciu, vzťahuje sa na poskytnutý úver aj právna úprava Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože aplikáciu tohto zákona nemožno vylúčiť s poukazom na § 1 ods. 3 písm. d/ cit. zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

30. Žalovaní v rámci obrany proti žalobe namietali neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa dojednaní poplatku za poskytnutie úveru a v tejto súvislosti poukazovali na to, že im nebol poskytnutý úver v dohodnutej výške 8.700,-- eur, ale len vo výške 8.570,-- eur, pretože hneď po poskytnutí úveru si žalobkyňa odrátala sumu 130,-- eur, ktorá predstavuje poplatok za spracovanie úveru. S týmto tvrdením súvisí aj ďalšia obrana žalovaných, ktorí potom namietali, že do výpočtu RPMN bola zahrnutá nesprávna výška úveru 8.700,-- eur, teda údaj o RPMN nebol vypočítaný správne, čo má za následok, že zmluva sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V súvislosti s obranou žalovaných odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí vyslovil právny záver, že dojednanie týkajúce sa poplatku za spracovanie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom poukázal aj na doterajšiu judikatúru odvolacieho súdu (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/104/2013 zo dňa 13.3.2014). V zmysle § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, súd I. inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

31. Vzhľadom k tomu, že bola konštatovaná neprijateľnosť zmluvného dojednaní o poplatku za spracovanie úveru, táto okolnosť spôsobuje neplatnosť zmluvy v uvedenej časti. Zároveň táto skutočnosť má aj vplyv na výpočet hodnoty RPMN. Nepochybne údaj o RPMN je v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pokiaľ tento údaj v zmluve uvedený nie je, v zmysle § 11 cit. zákona sa zmluva považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. Súd je toho názoru, že rovnaký právny následok vyvoláva aj skutočnosť, ak tento údaj nie je v zmluve uvedený správne, pretože spotrebiteľovi sa tak dostáva zavádzajúca informácia týkajúca sa nákladov spojených s poskytnutím úveru, ktorá ovplyvňuje posúdenie výhodnosti úveru. V uzavretej zmluve sa pri výpočte RPMN vychádzalo z toho, že úver bol poskytnutý vo výške 8.700,-- eur, aj keď reálne žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 8.570,-- eur, pretože časť v sume 130,-- eur si žalobkyňa stiahla z titulu poplatku za spracovanie úveru, na ktorý vzhľadom na vyššie uvedené nemala nárok. Keďže údaj o RPMN nebol vypočítaný správne, súd vychádza z toho, že s poukazom na ust. § 11 cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Z predložených listinných dôkazov súd mal za preukázané, že žalovaným boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 8.570,-- eur a do zosplatnenia žalovaní vykonali úhrady v celkovej výške 2.970,17 eur. Na pohľadávku z poskytnutého úveru bola započítaná aj nasporená suma stavebného sporenia vo výške 261,93 eur a po zosplatnení úveru žalovaní ešte vykonali úhrady v celkovej výške 1.350,-- eur. Vzhľadom k tomu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, všetky uvedené platby je potrebné považovať za platby istiny, ktorá tak ostala neuhradená vo výške 3.987,90 eur. V priebehu konania ešte žalovaní uhradili 4 splátky po 50,-- eur, t. j. spolu sumu 200,-- eur, teda žalovaným ostala neuhradená istina vo výške 3.787,90 eur. Zo strany žalobkyne neboli spochybnené tvrdenia žalovaných o výške celkových úhrad, ktoré napokon vyplývajú aj z predložených výpisov z úverového účtu a z dokladov predložených žalovanou v 1. rade o vykonaných úhradách.

33. Žalovaní v rámci obrany vzniesli aj námietku premlčania, keď tvrdili, že dňom 1.3.2016 bol úver vyhlásený za mimoriadne splatný a týmto dňom začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba v zmysle § 107 Obč. zákonníka. Žalobkyňa namietala, že na premlčanie nároku z titulu spotrebiteľského úveru sa vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia doba, teda aj keď došlo dňom 1.3.2016 k zosplatneniu spotrebiteľského úveru, tak vzhľadom na dátum podania žaloby, t. j. 3.10.2018, nárok žalobkyne premlčaný nie je.

34. Pod inštitútom premlčania v zmysle § 100 Obč. zákonníka sa rozumie kvalifikované uplynutie času, s ktorým je spojený ten právny následok, že nárok veriteľa síce nezaniká, ale oslabuje sa do tej miery, že v prípade vzniesenia námietky premlčania nemožno veriteľovi uplatnený nárok priznať. V zmysle §

101 Obč. zákonníka vo všeobecnosti platí, že premlčacia doba je tri roky a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. V prejednávanej veci nemožno aplikovať ust. § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, ktoré upravuje premlčaciu dobu iba v súvislosti s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste v prípade, ak by zmluva ako celok bola vyhlásená za neplatnú a zmluvným stranám by vznikla povinnosť vrátiť všetko, čo podľa zmluvy dostali, ako to vyplýva z ust. § 457 Obč. zákonníka. V predmetnej zmluve bolo dohodnuté plnenie v splátkach, preto z hľadiska premlčacej doby je potrebné aplikovať ust. § 103 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Ust. § 565 Obč. zákonníka umožňuje veriteľovi žiadať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu nesplnenia niektorej splátky, avšak toto právo veriteľ môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Pri spotrebiteľských zmluvách je toto právo veriteľa ešte obmedzené ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa zmluvy splátky boli splatné vždy k 1. dňu mesiaca. Žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru dňom 1.3.2016, keď predtým upozornila žalovaných na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti listami zo dňa 18.1.2016. K zosplateniu dlhu teda došlo v súvislosti s neuhradením splátky splatnej dňom 1.12.2015. Súd už vo viacerých rozhodnutiach (napr. rozsudok KS v Prešove 3Co/115/2019 zo dňa 22.10.2019, rozsudok KS v Trenčíne 4Co/410/2016 zo dňa 21.9.2017) konštatovali, že premlčacia lehota začína plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo, teda od tej splátky, ktorá zosplatenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Pre splátky, ktoré boli splatné už pred týmto dňom, avšak veriteľ si neuplatnil právo na zaplatenie celého dlhu, platí, že sa premlčujú v zmysle § 103 veta prvá Obč. zákonníka, teda samostatne tak, že premlčacia doba plynie odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. V prejednávanej veci bol úver zosplatený v súvislosti s neuhradenou splátkou splatnou dňa 1.12.2015, preto týmto dňom začala plynúť premlčacia doba ohľadom dlhu, ktorý bol zosplatený. Premlčacia doba je trojročná, teda keď bola žaloba podaná dňom 3.10.2018, nedošlo ešte k premlčaniu zosplateného dlhu.

36. Premlčané by však boli jednotlivé splátky, ktoré mali byť zaplatené najneskôr k 3.10.2015, pretože u týchto splátok v čase podania žaloby už uplynula trojročná premlčacia doba. Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní prestali pravidelne uhrádzať splátky už od decembra 2014. Za obdobie od decembra 2014 do októbra 2015 vrátane (pretože dňom 1.10.2015 mala byť uhradená splátka za október 2015), mali celkovo uhradiť sumu 716,98 eur (65,18 eur x 11 mesiacov). V uvedenom období žalovaní uhradili spolu sumu 512,60 eur, a to dňa 27.4.2015 sumu 256,30 eur, dňa 20.5.2015 sumu 51,26 eur, dňa 1.7.2015 sumu 89,31 eur, dňa 21.9.2015 sumu 55,68 eur a dňa 25.9.2015 sumu 60,05 eur. Za uvedené obdobie teda ostala neuhradená suma 204,38 eur vo vzťahu ku ktorej bola námietka premlčania vznesená dôvodne, preto túto sumu už žalobkyňa nebolo možné priznať.

37. S poukazom na uvedené súd zaviazal žalovaných k zaplateniu zostatku istiny, ktorý nie je premlčaný v sume 3.583,60 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

38. Podľa § 517 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.7.2011 do 29.2.2012), ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Keďže žalovaní neuhradili dlh v lehote splatnosti, súd v zmysle cit. zák. ustanovenia priznal žalobcovi úrok z omeškania, a to dňom 20.9.2019, avšak nepriznal žalobcovi kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 2.3.2016 do 19.9.2018 vo výške 1.035,44 eur, pretože kapitalizovaný úrok nebol vyčíslený správne. Vzhľadom k tomu, že bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a žalovaní boli zaviazaní iba na zaplatenie sumy 3.583,60 eur, úrok z omeškania bolo možné priznať iba z tejto sumy, pričom žalobkyňa počítala úrok z pôvodne uplatňovanej sumy. Aj za obdobie od 20.9.2018 súd priznal žalobkyňu úrok z omeškania iba zo sumy 3.583,60 eur, v ktorej časti bol nárok žalobkyne vyhodnotený ako dôvodný. Výška úroku z omeškania je ....

40. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Rozhodovanie o náhrade trov konania v civilnom sporovom konaní je ovládané zásadou úspechu strany v spore. Žalobkyňa sa domáhala zaplata sumy 9.794,03 eur a bola úspešná v časti o zaplata sumy 3.583,60 eur, čo predstavuje 37 % z uplatneného nároku. Je zrejme, že vo väčšom rozsahu boli v konaní úspešní žalovaní, ktorým vznikol nárok na náhradu trov konania, a to podľa pomeru ich úspechu a neúspechu vo veci. Úspech žalovaných vo veci je 63 % a neúspech 37 %, teda pomer úspechu a neúspechu predstavuje 26%. V tomto rozsahu súd priznal náhradu trov konania žalovanej v 1. rade, ktorá bola v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom a ktorá aj žiadala priznať náhradu trov konania. U žalovaných v 2., 3. a 4. rade súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 251 CSP tak, že im náhradu trov konania nepriznal, pretože aj keď boli v konaní úspešní, z obsahu spisu nevyplývajú žiadne ich účelne vynaložené výdavky na uplatnenie alebo bránenie práva, ktoré by mohli byť považované za trovy konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

41. Pri určení spôsobu zaplata dlhu súd bral do úvahy osobné a majetkové pomery žalovaných. V súčasnom období už aj žalovaná v 1. rade je nezamestnaná a od 1.6.2020 je zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie, žalovaný v 4. rade má živnosť, aj keď tvrdí, že nemá zákazky a žalovaní v 2. a 3. rade sú zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie, poberajú dávku v hmotnej núdzi a majú dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. S prihliadnutím na zistené skutočnosti ako aj na výšku pohľadávky, ktorú žalovaní majú uhradiť, súd v zmysle § 232 ods. 4 CSP povolil žalovaným uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 80,-- eur, ktorých výšku považuje za primeranú výšku dlžnej sumy ako aj osobným a majetkovým pomerom žalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).